

bestemt plejehjem. Også her skal den enkelte selv have lov at vælge.

Om sygdom: Det solidariske er, at vi i fællesskab er villige til at betale for behandlingen, så man gratis kan blive behandlet for de lidelser, som kan behandles. Men der er intet solidarisk i at tvinge en patient ind på et bestemt sygehus. Også her gælder det, at den enkelte selv skal have retten til at vælge, hvor man mener det er bedst. Det frie sygehusvalg skal være en ret og et tilbud til alle, uanset indkomst.

Om alle de valgmuligheder, som Venstre ønsker, gælder, at de ikke koster det offentlige én krone ekstra. Det beløb, man får med, skal være det samme, som ydelsen koster i det offentlige system, altså den ydelse, man allerede har bevilget at ville give. Det gælder kort sagt: Respekten for den enkelte frem for systemet.

Men problemet er, at hele det socialdemokratiske magtapparat er bygget op på, at den enkelte borger ikke har retten til at vælge frit. Det er jo truslen mod Socialdemokratiet. Derfor må den enkelte tage det, som magthaverne har bestemt, eller også ingenting. Det er den socialdemokratiske model for solidaritet: den enkelte har bare at indrette sig efter de mange.

I Venstre ønsker vi ægte solidaritet. De mange skal hjælpe den enkelte til at få det liv, som den enkelte selv ønsker.

I Venstre står vi for frihed og respekt. Hvorfor er det kun velhaverne, der skal have valgfrihed? Hvorfor er det kun velhaverne, der skal have retten til at vælge den børnepasning, de ønsker, den hjemmehjælp, de ønsker, eller den sygdomsbehandling, de ønsker, når man med et snuptag kunne give alle samme valg?

Jeg er forarget over at opleve, at folk i Danmark på grund af lidelser kan blive tvunget til at betale af deres egen opsparing for behandling, fordi smerter og handicap er uudholdelige, for så bagefter at få afslag på tilskud fra de offentlige kasser. Det offentlige sparer pengene. Det er umenneskeligt og amoralsk. Det vil vi ikke finde os i i Venstre. Derfor ønsker vi at bevilge 1,5 mia. kr. mere til sundhedssektoren og sygehuse- ne på betingelse af, at der én gang for alle bliver valgfrihed med hensyn til behandlingssted.

Alle ressourcer skal udnyttes optimalt, også dyre operationsafsnit skal udnytte de fysiske muligheder både fredag, lørdag og søndag til planlagte operationer, så længe der er lidende folk på ventelister. Det bliver dyrere, siger Socialdemokraterne, som om der er flere slidte

hofter, flere ryglidelser eller flere dårlige hjerter, fordi folk får et friere valg.

Så påstås det til gengæld, at Venstre vil have alle over på private sygehuse. Det er interessant.

Der er 24.000 offentlige sengepladser mod 255 private sengepladser. Man kan altså se en masseflugt for sig, eller kan man? Vort ønske er alle, at der bliver frihed til at dokumentere, hvordan ting også kan gøres, at man kan vise, at der kan gives andre servicetilbud, som vi har oplevet det med private hospitaler. Pludselig kan patienten bestille tid. Man kommer til, når man har bestilt tid. Det er den samme læge, der følger én under behandlingen. Man kommer ikke til besvær, og det vigtigste: Når pengene følger patienten, er der ikke noget behandlingssted, hvor man ikke kan modtage patienten, fordi man ikke har ressourcer til behandlingen; kun de fysiske rammer begrænser.

Det er i virkeligheden så enkelt, at det er en skandale, at vi ikke er kommet længere i Danmark, fordi Socialdemokratiet er med til at forhindre, at den enkelte borger får valgfriheden. Vi mener faktisk, at politik går ud på at sikre borgeren det bedst mulige liv og ikke at sikre magthaverne de bedst mulige vilkår.

Det er rigtigt, som det er gået op for den socialdemokratiske ordfører, at Venstre har sagt skattestop. Vi mener faktisk, at det må være et nødvendigt udgangspunkt i det land, der har verdensrekord i beskatning af borgerne.

Folk skal ikke føle sig til grin ved at gå på arbejde. En rapport fra Rockwool Fonden belyste, at 10 pct. af alle i a-kasse-systemet har mindre til rådighed ved at arbejde, end hvis de var i passiv forsørgelse, og 20 pct. har mindre end 500 kr. mere om måneden ved at gå på arbejde. Tiden er kommet, hvor vi må sige: Hvis borgerne kan nøjes med 30 pct. af deres egen indkomst, så må politikerne også kunne nøjes med de 70 pct., de tager af borgernes indkomster.

Vi ønsker et skattestop som den sikre vej til skattelettelse, så den enkelte borger kan få lov til i større frihed at disponere over egne midler. Principielt gælder jo, at uden økonomisk frihed ingen personlig frihed.

Men skatteborgernes penge skal bruges med større ansvar. Den af regeringen udpegede tidligere formand for Udliciteringsrådet, Allan Andersen, har fastslået, at der er en økonomisk gevinst på mere end 25 mia. kr. om året, hvis det offentlige under ét i større omfang gjorde brug af udbud, altså dette at spørge til pris.